

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ
โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนแบบปกติ

A Comparison of Reading Comprehension Ability
Of Matthayomsuksa One Students of Setthabutbamphen School
By Using The Cooperative Teaching Method Via KWL Plus
Technique And The Normal Teaching Method.

วิลาสินี นิตร์พย์¹ และจุไรรัตน์ ลักษณะศิริ²

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนแบบปกติมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus และ (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ เขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) วัตถุประสงค์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือกจาก 2 ห้องเรียน ที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นจับสลาก เพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม มีนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน แบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus (2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ (3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความ; การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus; การสอนแบบปกติ

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างยิ่ง เป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ทำให้สามารถรู้เรื่องและเข้าใจกันได้ ดังที่ วรรณิ โสม ประยูร (2542 : 6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษา สรุปได้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือของสังคม ซึ่งทักษะทางภาษาที่มนุษย์ชาติต่าง ๆ ใช้ติดต่อสื่อสารกัน ก็คือ การฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน มนุษย์ใช้ทักษะทั้ง 4 ประการนี้ สร้างเสริมสติปัญญาและความรู้สึกนึกคิด พัฒนาอาชีพและพัฒนาบุคลิกภาพรวมทั้งสิ่งอื่น ๆ อีกมากให้กับตนเองและสังคม พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่ผู้เข้าประชุมของชุมนุมภาษาไทยเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2505 ณ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความตอนหนึ่งว่า “ภาษาไทยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ ประเทศไทยนั้นมีภาษาไทยของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน เราโชคดีที่มีภาษาของเราเองตั้งแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาไว้” (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา 2543)

การอ่านเป็นกระบวนการทางสติปัญญา ที่รับรู้และเข้าใจความหมายโดยมีตัวอักษรและสัญลักษณ์เป็นสื่อกลางแปลออกมาเป็นความคิด ซึ่งต้องอาศัยจินตนาการและประสบการณ์เดิมเข้ามาเกี่ยวข้อง การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านคือ สามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว และอ่านได้ถูกต้อง ย่อมมี โอกาสในชีวิตหลาย ๆ ด้านมากกว่าอื่น เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น ตลอดจนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน

การอ่านจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ เพราะสาขาวิชาการต่าง ๆ จำเป็นจะต้องอาศัยความสามารถในการอ่านเพื่อที่จะทำความเข้าใจเนื้อหา และจับใจความจากเรื่องที่อ่าน แล้วจึงนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ ดังนั้นในการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และพัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่การจะพัฒนานักเรียนให้อ่านได้อย่างมีความเข้าใจนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจึงจะประสบผลสำเร็จ การอ่านประเภทที่ มีความสำคัญและถือว่าเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านสารต่าง ๆ ก็คือ การอ่านจับใจความ ซึ่งจะต้องมีการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างมาก กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และประโยชน์ของการอ่านจับใจความ จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ว่าผู้เรียนต้องมีความสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์แสดงความคิดเห็น ตีความ สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภูมิรูปภาพโครงเรื่อง หรือแผนภาพความคิด พัฒนาความสามารถในการอ่าน นำความรู้ความคิดจากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2555)

มีนักเรียนจำนวนมากประสบปัญหาในการอ่านจับใจความ เนื่องจากอ่านหนังสือแล้วไม่เข้าใจไม่สามารถสรุปหรือจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ดังที่ แวมยุรา เหมือนนิล (2547) ได้กล่าวว่า “การอ่านจับใจความเป็นความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน ระดับต้น และเป็นพื้นฐานสำคัญมากสำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ก็คงไม่สามารถอ่านเพื่อวิจารณ์ว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย ” นอกจากนี้ บันลือ พุกกะวัน (2532: 30) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง เมื่อต้องการทราบว่าเนื้อเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร จะเห็นได้ว่าการอ่านเพื่อจับใจความส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน นพดล จันทรพิชญ (2554) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความ สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านขั้นรายละเอียดที่ต้องรับรู้เนื้อเรื่องความสำคัญว่ากล่าวถึงใครหรืออะไร มีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร หากนักเรียนไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ รวมทั้งไม่รู้วิธีอ่านที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอ่านจับใจความจะทำให้ นักเรียนไม่สามารถอ่านเรื่องได้อย่างมีความเข้าใจ

เมื่อดูจากคะแนนผลสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ทำให้ทราบได้ว่านักเรียนยังมีคะแนนการอ่านจับใจความต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการอ่านจับใจความของนักเรียนสรุปได้ว่า นักเรียนอ่านจับใจความไม่ได้ หรือจับใจความได้ไม่ถูกต้อง จะจับใจความได้เพียงเรื่องสั้น ๆ ข้อความสั้น ๆ และ ใช้วิธีลอกข้อความหรือเนื้อเรื่อง ไม่สามารถสรุปเป็นคำพูดของตนเองได้

จากปัญหาดังกล่าว โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความ จึงมุ่งจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรให้บรรลุผลตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ทุกระดับชั้น และได้กำหนดเป็นนโยบายส่งเสริมการอ่าน ทั้งนี้เพื่อต้องการให้ผู้เรียนสามารถอ่านและจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติม เน้นทักษะการอ่านในการจัดการเรียนการสอนในการสอนอ่านที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้นั้น สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีหนึ่งที่น่าสนใจและเหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาการสอนอ่านจับใจความ คือ การสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นวิธีการที่มุ่งให้นักเรียนใช้วิธีการอ่านที่เป็นระบบอ่านอย่างรอบคอบ เทคนิค KWL Plus มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้สอนได้ทราบถึงความรู้พื้นฐานเดิมของผู้เรียน และนำผลงานมาใช้ในการประเมินพัฒนาการของนักเรียนโดยใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยเหลือการอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียนของนักเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งวัตถุประสงค์ ตั้งคำถามในการอ่าน ระดมสมองรวบรวมข้อมูล จัดระบบข้อมูล สร้างแผนภาพความคิดและเขียนสรุปความจากการอ่าน วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์ (2547: 75) อ้างถึงใน Car and Ogle (2004) ที่ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้

แบบ KWL Plus ไว้ดังนี้ ขั้น K (What do I know) ขั้นตอนนี้ก่อนที่นักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องและกำหนดคำถามโดยครูกระตุ้นหรือถามให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้อยู่แล้วและนำข้อมูลที่ได้มาจำแนก แล้วเขียนคำตอบของนักเรียนในแผนภูมิรูปภาพช่อง K (What do I know) หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทความรู้ที่คาดการณ์ว่าอาจเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน ขั้น W (What do I want to learn) ในขั้นตอนนี้ให้นักเรียนค้นหาความจริงจากคำถามในสิ่งที่สนใจอยากรู้ หรือคำถามที่ยังไม่มีคำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนรายการคำถามที่ตั้งไว้ในระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้ ขั้น L1 (What did I learn) ในขั้นตอนนี้ให้นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน ลงในช่อง L (What did I learn) พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทไว้ในขั้นตอนนี้ K(What do I know) เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อ พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น ขั้น L3 (Summarizing) ขั้นตอนนี้ให้นักเรียนช่วยกันสรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะเป็ประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

จากปัญหาการอ่านจับใจความที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของเทคนิค KWL Plus ว่าจะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิค KWL Plus มาใช้สอนการอ่านจับใจความโดยเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus และวิธีสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus กับวิธีการแบบสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเศรษฐบุทรบำรุง พิษณุโลก เขตเมือง พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 16 ห้องเรียน รวม 640 คน ซึ่งทางโรงเรียนจัดนักเรียนแต่ละห้องในลักษณะความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเศรษฐบุทรบำรุง พิษณุโลก เขตเมือง พิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA โดยเลือกจาก 2 ห้องเรียน ที่มีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นจับสลาก เพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม มีนักเรียนทั้งสิ้น 80 คน แบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variables) ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL PLUS และวิธีสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง คือ สารที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัย รักการอ่าน โดยใช้บทอ่านจากบทความเรื่องสั้น และนิทาน

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการทดลองตามแผนการสอน จำนวน 6 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเศรษฐบุทรบําเพ็ญ เขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีความสามารถในการอ่านจับใจความดีขึ้นโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus กับวิธีการสอนแบบปกติ

2.ครูภาษาไทยที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค KWL Plus มาพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความได้ดียิ่งขึ้น

3.ครูภาษาไทยระดับอื่น ๆ สามารถนำวิธีการวิจัยนี้ไปใช้เพื่อสอนอ่านจับใจความให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป

ทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของการอ่านจับใจความ

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและบาหยัน อิมสําราย (2547 : 42) กล่าวว่า การอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง การจับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่า ผู้เขียน ต้องการส่งสารหรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ นอกจากนี้ สายสุนีย์ สกุณแก้ว (2533) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่า เป็นความสามารถของผู้อ่านที่จับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง สิ่งที่ตนอ่านได้อย่างมีเหตุผล

จากความหมายของการอ่านจับใจความดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง กระบวนการเข้าใจความหมายและแปลความเนื้อเรื่องที่อ่าน จุดมุ่งหมาย สาระสำคัญของคำ กลุ่มคำ ประโยค และ ข้อความว่าเกี่ยวข้องกันอย่างไร สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม หาประโยคใจความ สำคัญ ลำดับเหตุการณ์ และสรุปเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง

หลักการอ่านจับใจความสำคัญ

๑. อ่านผ่าน ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
๒. อ่านให้ละเอียด เพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน และพยายามตั้งคำถามกับตนเองว่าเรื่องนี้ใคร ทำอะไร ที่ไหนเมื่อไร อย่างไร ทำไม
๓. อ่านซ้ำตอนที่ม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอนให้แน่นนอนถูกต้อง
๔. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยภาษาของตนเอง

(แววมยุรา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความ, ๒๕๔๑)

วิธีการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค KWL – Plus

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฆนัท ธาตุทอง

(2551: 234) ได้ให้ความหมายของ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้น กระบวนการอ่าน โดยกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจ ของตนเอง และมีการจัดระบบข้อมูล

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus หมายถึง การจัดการ เรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการอ่าน ทักษะการคิดอย่างรู้ตัว การนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาช่วยในการ ตีความเนื้อเรื่อง การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการตั้งคำถาม โดยมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้

- 1) กิจกรรมนักเรียนรู้อะไร K (What do I know)
- 2) กิจกรรมนักเรียนต้องการรู้อะไร W (What do I want to learn)
- 3) กิจกรรมนักเรียนได้เรียนรู้อะไร L1 (What did I learn)
- 4) กิจกรรมสร้างเป็นแผนภูมิรูปภาพความคิด L2 (Mapping)
- 5) กิจกรรมการสรุปเรื่อง L3 (Summarizing) เพื่อสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่เรียนอีกครั้งหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus

1) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น เป็นการอ่านที่ฝึกการถามตนเองและ การใช้ความคิด และคิดในเรื่องที่อ่านเป็นสำคัญ

2) สามารถพัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจาก เรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ชิ้นใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง โดยการใช้แผนผังมโนทัศน์หรือแผนผัง ความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น

3) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ให้กับผู้เรียนได้

4) ฝึกการระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมกันคิด

ฉันท ชาติทอง (2551: 235) และสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการ เรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความตระหนักในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ตลอดจนมีการจัดระบบข้อมูลความรู้ อย่าง มีประสิทธิภาพ

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ตามลำดับดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ไปทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่ม ตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วบันทึกผลคะแนนเก็บไว้เพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนหลังการจัดการ เรียนรู้

2. ขั้นตอนการทดลอง เป็นการเตรียมความพร้อมโดยให้ความรู้พื้นฐานการอ่านจับใจความ ได้แก่

- (1) แฉ่งจุดประสงค์การเรียนรู้

(2) ให้ความรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ และเทคนิค KWL Plus แก่กลุ่มทดลองและจัดการสอนแบบปกติในกลุ่มควบคุม

3. ผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้งสองกลุ่มด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นด้วยเทคนิค KWL Plus และแบบปกติ อย่างละ 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการสอน 6 ชั่วโมง

4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปวิเคราะห์ทางสถิติ และข้อมูลที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการสอน ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

วิธีสอน	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
วิธีสอนแบบร่วมมือ					
โดยใช้เทคนิค KWL Plus	40	27.62	1.148	11.168	0.000*
วิธีสอนแบบปกติ	40	23.15	2.259		

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.148 และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.259 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent พบว่า $t = 11.168$, $p = .000$

2. ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	40	17.12	4.458	-13.948	0.000*
หลังเรียน	40	27.62	1.148		

*p < .05

ตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.458 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 27.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.148 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent พบว่า $t = -13.948$, $p = .000$

3.ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการใช้วิธีสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	40	16.35	4.764	-8.658	0.000*
หลังเรียน	40	23.15	2.259		

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.764 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.259 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent พบว่า $t = -8.658$, $p = .000$

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่ได้นำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วิธีการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนฝึกกระตุ้นความคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน เพื่อเป็นการเชื่อมโยง

ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ แตกต่างจากการสอนแบบปกติที่ไม่มีเทคนิคใด ๆ ให้นักเรียนได้จดจำและทำความเข้าใจได้เท่าที่ควร

เมื่อจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL Plus ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้ดียิ่งขึ้นมากกว่าการสอนแบบปกติ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนได้ โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง มีการจัดระบบข้อมูลเพื่อดึงมาใช้ภายหลังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ทำให้ไม่ง่วง ไม่เครียด สนุกสนานมีการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีความคุ้นเคยกับผู้วิจัยตลอดเวลาในทุกขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ฆนัท ธาตุทอง (2551: 235) และสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545: 88) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนมีความตระหนักในกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง โดยมีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตนเอง ตลอดจนมีการจัดระบบข้อมูลความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ อารมณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550: 93-95) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus และศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 50 โดยคะแนน เฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนความสามารถด้านการอ่าน จับใจความนิทานอยู่ในระดับสูงและมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความบรรยายกรองอยู่ใน ระดับปานกลาง 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก

3. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนมีการวางแผนการสอน ตั้งจุดมุ่งหมาย มีการพิจารณาเลือกกิจกรรมที่จะสอน แล้วปฏิบัติตามที่วางแผนไว้เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ รวมถึงครูดูแลเอาใจใส่ในการสอน คอยดูแลให้คำแนะนำ ทำให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อนักเรียน จึงทำให้

ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ ครูผู้สอนควรใช้บทอ่านที่มีความหลากหลาย ทันสมัยและเป็นเรื่องใกล้ตัวที่น่าสนใจเหมาะสมแก่ผู้เรียน
2. การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ ครูควรจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ ใบบงานให้พร้อม เพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปตามแผนที่วางไว้ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จ
3. การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม อาจมีการหมุนเวียน เปลี่ยนกันทำหน้าที่ เพื่อให้นักเรียนได้ทำหน้าที่ที่หลากหลาย และพัฒนาตนเอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการสอนอ่าน KWL Plus ไปใช้เรื่องการอ่านจับใจความในระดับชั้นอื่นๆ แต่ระดับความยากง่ายของเนื้อหาขึ้นอยู่กับระดับชั้นนั้น ๆ เพราะการอ่านจับใจความเป็นทักษะที่จำเป็นที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาทุกระดับชั้น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus ที่ใช้สอนอ่านจับใจความร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคอื่น ๆ เช่น การสอนด้วยรูปแบบซิปปา การสอนแบบโครงการ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพฯ :ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

ฉันท ชาติทอง. (2551) **การออกแบบการสอนและบูรณาการ, นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์**

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บำหยัน อิมสำราญ (2547). **การใช้ภาษาไทย. นครปฐม: โรงพิมพ์**

มหาวิทยาลัยศิลปากร

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริและวีรวัดน์ อินทรพร. (2558). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. นครปฐม: โรงพิมพ์**

มหาวิทยาลัยศิลปากร

นพดล จันทร์เพ็ญ (2554). **หลักการใช้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : เจเนซิสมีเดียคอม.

บันลือ พุกกะวัน. **วรรณกรรมกับเด็ก**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช 2521

วรรณิ โสมประยูร.(2542).**การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**.กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช

วิไลวรรณ สวัสดิวงศ์. (2547). “**การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียน**

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus.” วิทยานิพนธ์

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิต

วิทยาลัยศิลปากร

แวมยุรา เหมือนนิล. (2541). **การอ่านจับใจความ : หนังสือสร้างเสริมประสบการณ์วิชา**

ภาษาไทย.พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

สนิท ตั้งทวี. (2528). **ความรู้และทักษะทางภาษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

สายสุณี สกุลงแก้ว. (2533) **การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการประถมศึกษา, บัณฑิต

วิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่ม**

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช

2551. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2537). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย. (2546). **วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**.กรุงเทพฯ

ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์